

ker, Fabrikkerne føre til Raffinaderierne, nøjagtigt polariserer 96. Det er ikke helt rigtigt. Jeg har ikke brugt det Udtryk. Det, jeg har sagt, er, at Fabrikkerne absolut ville sørge for ikke at føre Sukker til Raffinaderierne, der polariserer over 96. Selvfølgelig kan det godt polariserer under, for det er givet, at Fabrikkerne ville sørge for at slippe saa billigt, de kunne, altsaa med laveste Sats.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Beventlow: Jeg antager, det er umuligt for det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) at bevise, at den Lynafleder, han har paa sin Gaard, har forhindret, at hans Gaard er brændt. Men derfor er det meget muligt, at den har forhindret det alligevel. Det, der er Hensigten med en Beskyttelse af den Art, der her er Tale om, er at forhindre, at Udlandets Overproduktion eller at dets Produktion, støttet af Eksportpræmier, kastes her ind paa Markedet paa en saadan Maade, at det konkurrerer det danske Sukker bort. Det er selvfølgelig umuligt i Kroner og Øre at udregne, hvor meget den Beskyttelse kan gavne, men at den kan have samme Indfyldelse som det ærede Medlems Lynafleder, er givet.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bjerre: Det er ganske ud i det blaa, naar det ærede Medlem nu taler om Lynafledere. Kendsgerningerne kan det ærede Medlem ikke komme udenom. Det er Fabrikernes Overskud og den faste Grundpris, som ere det afgørende, og kunne Fabrikkerne købe Sukker ude fra og tjene paa det, kommer det Roedyrkerne til gode. Jeg hævder fremdeles, at de kontraktbundne Roedyrkere staa og falde med Fabrikernes Fortjeneste og Ikke-Fortjeneste. Først er der Grundprisen, beregnet efter det engelske Marked, og dernæst Overskuddet. Derfor har det intet at betyde, hvor stor Spændvidde der er ved Roedyrkerbeskyttelsen, eller om der slet ingen er. Tjene Fabrikkerne mange Penge, kommer det Roedyrkerne til gode, og kunne de ikke tjene mange Penge, maa de lade være. Anden Vej er der ikke. Kunde Roedyrkerne sige, at de fik mere pr. Centner eller pr. Td. Land, var det

noget andet. Jeg havde ventet et Svar paa mit Spørgsmaal, men saa faar jeg en Tale om Lynafledere, og den maa det ærede Medlem gerne beholde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. P. Jensen: Under Hensyn til Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Sider, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udredelse af Hofpensioner.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4407—10).

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: I den Betænkning, der af Finansudvalget blev afgiven i Fjor under 23. Marts angaaende Forslag til Lov om Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet, har Finansudvalget gjort opmærksom paa, at hver Gang Spørgsmaalet om Udredelse af Pensioner til Embedsmænd efter ophørte Civillister har været til Behandling, har Spørgsmaalet om en Ordning ved Lov af Pensionerne til disse afgaaede Hofembedsmænd ogsaa mere eller mindre været fremme til Behandling. Der er i den af mig citerede Betænkning navnlig gjort opmærksom paa, at da man i 1866 behandlede en tilsvarende Lov som denne, havde det paagældende Udvalg indstillet, og der blev her i Tinget behandlet et Forslag til Resolution, hvorefter man opfordrede den daværende Finansminister til at fremsætte et Forslag angaaende Ordningen af dette Spørgsmaal. Der kom imidlertid ikke noget Forslag. Den daværende Finansminister, som for Resten stillede sig nogenlunde velvillig overfor Sagen, fandt alligevel ikke Lejlighed eller Anledning til at forelægge noget Forslag.